

ved en Ændring af den bestaaende Anordning af 1885, men ikke af Kongerigets Lovgivningsmagt.

Om Lovforslaget som Helhed skal jeg sige, at jeg ikke vilde finde det urimeligt, om Rigsdagen ikke i Aar vedtog det, idet der mangler den Erklæring, som er paa Vej fra Kolonialraadet, og det vilde være ret naturligt, om Rigsdagen afventede denne Erklæring, selv om det vilde have til Følge, at Lovforslaget ikke kunde vedtages i denne Samling. Meget paatrængende er det ikke, at det vedtages netop i denne Samling. Det skulde imidlertid forelægges paa Grund af Revisionsbestemmelsen.

Hans Nielsen: (Skanderborgs Amts 1ste Valgkreds): Det er med Beklagelse, jeg hører, at den højtærede Finansminister i Virkeligheden i Øjeblikket har opgivet Planen om Etablering af en Frihavn paa de vestindiske Øer, og at han er af den Opfattelse, at det neppe kan nytte at drøfte det Spørgsmaal i Øjeblikket. Jeg tror, det vil blive en Ulempe for den nye Havn, at der ikke er knyttet disse Frihavsbestemmelser til, og det forekommer mig, at den højtærede Finansminister heller ikke nu gav fyldestgørende Grunde for, at de Bestemmelser, der findes i § 7, næstsidste Stykke, ikke er tilfredsstillende overfor de Folk, som skal drive Forretning derovre. Imidlertid erklærer jo Ministeren, at han ikke ser nogen Ulykke i, at dette Lovforslag muligvis bliver udsat til næste Aar, og under disse Forhold vil jeg haabe, at Vedtagelsen maa blive udsat til næste Aar, saa at der kan komme en virkelig grundig Undersøgelse i Stand. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, om han under disse Forhold ikke kunde finde Anledning til at lade et Udvalg eller nogle af sine Embedsmænd foretage en Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal endnu en Gang for at overveje, om man ikke samtidig med denne Lovs Revision kan komme til Indførelse af en Frihavn paa St. Thomas.

Finansministeren (N. Neergaard): Det sidste af det ærede Medlem udtalte Ønske kan jeg ikke imødekomme, for alle de Undersøgelser, som vi finder Anledning til paa nærværende Stadium at foretage, er foretagne, og — som jeg allerede har nævnt — de har ført til det Resultat, at for Øjeblikket lader Frihavnstanken sig ikke gennemføre, idet det ikke vil være muligt at faa Samstemning

paa Øerne til Afløsning af et for dem forholdsvis saa betydeligt Skattebeløb som det, der vil blive Tale om, naar man opgiver Toldafgifterne, men derfor er det ikke udelukket, at naar Havnen virkelig skulde svare til sin Hensigt: at fremkalde forøget Bebyggelse, større Velstand, mere udviklet Forretningsliv, det saa vilde være muligt at gaa over til et Frihavssystem, idet de Afgifter, der skulde træde i Stedet for Toldafgifterne, da vilde komme til at hvile meget lempeligere. Disse Afgifter var tænkt navnlig at skulle være en Formue- og Indtægtsskat og Ejendomsskat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carl Hansen: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Gendarmerikorpsset i Dansk Vestindien.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4067).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Carl Hansen: Ogsaa dette Lovforslag er en Følge af de i 1906 vedtagne Revisionsbestemmelser. I 1906 ophævede man den daværende vestindiske Hærafdeling og oprettede et Gendarmerikorps i Stedet. Korpsset bestod foruden Chefen af 3 Premierløjtnanter, 4 Oversergenter, 5 Sergenter og 110 menige, hvoraf 4 kunde udnævnes til Korporaler og andre 4 udnævnes til Underkorporaler. Man ansaa den Gang denne Styrke for at være tilstrækkelig, og den har ogsaa nogenlunde været det, men under Hensyn til, at der nu arbejdes meget mere derovre, navnlig paa St. Thomas, har man foreslaaet at udvide Styrken med 10 menige, men samtidig foreslæes det at reducere Underofficerernes Antal en Del, idet man har gjort den Erfaring, at det vil kunne lade sig gøre. Derved kan der spares ca. 7,500 Frcs., men Forøgelsen med de 10 menige vil